

ကဗျာနှင့်
စာပေတိုက်

ပန်းစားစား (ဆေးကဏ္ဍသိုလ်)

ထိတ်ထိတ်နုနုနှိုင်းသော သက်သေ

GRAPHIC DESIGN
THEIN SHWE KYI

နိဒါန်း

သစ္စာဖောက်သူနှင့် ...

သစ္စာအဖောက်ခံရသူ၏

ကြားမှာရှိသည်က

အလွှာပါးပါးကလေးပဲဖြစ်သည်။

ထိုအလွှာပါးပါးကလေးက

မယုံကြည်နိုင်ခြင်းဆိုတာပဲဖြစ်သည်။

တကယ်တော့

ကိုယ့်ရဲ့နောက်ကျောကို

ဓားနှင့်ထိုးခွင့်ရဖို့ဆိုတာ

ကိုယ်နှင့်အနီးကပ်ဆုံး လူမျိုးမှသာ

အခွင့်အရေးရတတ်တာ မဟုတ်လား။

အမှတ်တရမှတ်တမ်း

ကမ္ဘာပေါ်မှာ

သားသမီးအပေါ်

နားလည်နိုင်စွမ်းအရှိဆုံးသော

အဖေနဲ့အမေ . . . ၊

ဘဝရဲ့အဓိပ္ပာယ်တွေကို

ပိုပြီးလေးနက်လှပ

ပြည့်စုံလာစေခဲ့တဲ့

ဘဝအဖော်မွန်မောင်နဲ့သမီးလေးကို

အမှတ်တရမှတ်တမ်းတင်လျက် . . . ၊

လူတစ်ယောက်ကနေ တစ်ယောက်ကို သစ္စာဖောက်ရတဲ့အလုပ်ဟာ

သစ္စာဖောက်တဲ့သူ အတွက်ရော . . . အဖောက်ခံရတဲ့သူ အတွက်ရော . . .

နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် သိပ်ခက်ခဲ ပင်ပန်းတဲ့ကိစ္စပါ။ ပိုဆိုးတာက

ကိုယ်အယုံကြည်ရဆုံး . . . အချစ်ရဆုံး . . . အလေးစားရဆုံး လူ တစ်ယောက်ရဲ့

သစ္စာဖောက်ခြင်းကိုခံရတဲ့အခါမျိုးမှာ သစ္စာဖောက်သူဘက်ကရော . . . အဖောက်

ခံရသူဘက်ကပါ မယုံနိုင်လောက်အောင် စိတ်လှုပ်ရှား ပင်ပန်းလွန်းရပါတယ်။

သစ္စာဖောက်သူ ဘက်က ဟန်ဆောင်ပြီး တည်ငြိမ်အေးစက်ချင် အေးစက်နိုင်ပေမယ့်

အဖောက်ခံရသူမှာတော့ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားခဲ့တဲ့အတွက် မယုံနိုင်မှု . . .

အံ့ဩတုန်လှုပ်မှုတို့ရဲ့ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ခံရခြင်း နဲ့အတူ နာကြည်းမှုကပါ

အဆမတန် ရိုက်ခတ်တော့ နှလုံးသားက ဘယ်လိုမှကို ခံနိုင်ရည်မရှိနိုင် တော့ဘူး။

ကံဆိုးရချင်းတွေထဲမှာ လူယုံဥတ်လို့ သေရတာ က အဆိုးရွားဆုံးပါပဲ . . . ။

အဖွင့်

အိမ်သစ်ကလေးဆီ အပြီးသတ်ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်မို့ ပစ္စည်းတွေ

နေရာတကျထားသို စီစဉ်နေရာချရင်း တစ်နေ့လုံး ချွေးတလုံးလုံးဖြင့်

ပင်ပန်းနွမ်းလျလှတာမို့ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး မှာ ‘ရွှေရုပ်သွင်’ က

ရေချိုးခန်းထဲဝင်လာခဲ့ပြီး bath tab ကြွေလုံအဖြူရောင် အသစ်ကလေးထဲမှာ ရေနွေးပူပူကလေးထည့်လျက် Lavender ရေချိုးဆီကလေးထည့်ပြီး ရေနွေးစိမ်ဖို့ စီစဉ်လိုက်သည်။ ရွှေရုပ်က နဂိုကမှ Romantic ဆန်ဆန်ကလေးနေရတာ ကို ခုံမင်နှစ်ခြိုက်လွန်းလှသူဖြစ်ရာ Strawberry ရနံ့၊ Lavender ရနံ့၊ နှင်းဆီရနံ့တို့ သင်းယုံစေသော scented candle လှလှကလေး တွေ ထွန်းညှိလိုက်သေးသည်။ ပြီးတော့ CD Player ကလေးထဲမှာ westlife အဖွဲ့၏ သီချင်းခွေ ကလေး ထည့်ဖွင့်လျက် bath tab ထဲ ဝင်လဲလျောင်းကာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသမျှစိတ်တွေကို လန်းဆန်းဖြေလျှော့ပေးနေလိုက်သည်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ထူးဆန်းမှုတစ်ခုက စတင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ် ပါသည်။

ရေနွေးငွေ့တို့ရဲ့ အရှိန်ကြောင့် ရေချိုးခန်းတစ်ခန်းလုံးရှိ မှန်တွေမှာ ရေငွေ့ရှိက်လျက် မှန်ရီ ဝေဝါးလာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ မျက်လုံးတွေကို မှတ်ထားလိုက်သည့်ကြားက တစ်စုံတစ် ယောက်က ကိုယ့်ကို စိုက်ကြည့်နေသလိုလို ခံစားချက်တစ်မျိုး ထူးဆန်းစွာ ပေါ်လာခဲ့သောကြောင့် မျက်လုံးတွေကို အမှတ်မထင် ဖျတ်ခနဲဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ရေချိုးခန်းတစ်ခန်းလုံး ရေနွေးငွေ့ တို့ဖြင့် မှန်ရီနေပြီ။ ဖယောင်းတိုက်မီးလဲ့လဲ့ကလေးတွေ လှုပ်ယိမ်းနေသောအရိပ်နှင့် westlife အဖွဲ့ ၏ unbreakable သီချင်းသံများမှအပ အခန်းထဲမှာ ဘာမှရှိမနေပါ။ သို့သော် တစ်ယောက်ယောက် ရှိနေသလိုပဲ . . . ဟု ဘာကြောင့်များ ခံစားမိတယ်မသိ။ ရေချိုးခန်းပတ်ပတ်လည်ကို မလုံခြုံသော စိတ်နှင့် ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်ပတ်ရှာဖွေကြည့်မိတော့ bath tab နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ရေချိုးခန်းသုံး ပစ္စည်းကလေးတွေ ထည့်သည့် ဗီရိုကလေးရှိ မှန်ကလေးဆီမှ ထူးခြားမှုတစ်ခုကို ရွှေရုပ် ဖျတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ရေနွေးငွေ့တို့ဖြင့် မှန်ဝေနေသော မှန်သားပြင်ပေါ်မှာ ရုတ်တရက် တစ် ယောက်ယောက်က လက်ညှိုးနှင့်တို့ဆွဲရေးလိုက်သလို စာတန်းကလေးတစ်ခု ပေါ်လာခြင်းဖြစ် သည်။ ရွှေရုပ်သည် ခေါင်းနားပန်းတွေ ကြီးသွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ

ဖြာသွားရ သည်။ ဘုရားရေ . . . သရဲ . . . သရဲများ ခြောက်သလား။ ကြောက်စိတ်ဖြင့်
bath tab ထဲမှ ဗြုန်းခနဲ ခုတ်ထွက်လိုက်မိကာ မွေးပွတဘက်အကြီးကြီးကို
ကိုယ်မှာပတ်လိုက်ပြီး စာတန်းကလေး ပေါ်နေသောမှန်ဆီ သွားကြည့်လိုက်မိသည်။

“ သစ္စာဖောက်ခံရတယ် ”

တဲ့ . . . ။ စာလုံးတွေက ပီပီသသကြီးပါ။ ရွှေရုပ်သည် ကျောထဲကနေ
စိမ့်ခနဲဖြစ်သွားကာ အာခေါင်ခြစ်ပြီး အော်ဟစ်မိမတတ်
ထိတ်လန့်ချောက်ချားသွားပါသည်။ စာတန်းကို ခပ်သွက်သွက် ဖျက်ပစ်လိုက်မိတော့
မှန်ထဲမှာ အရိပ်တစ်ခုလိုလို ဖျတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။ သေချာပါသည် ... ရွှေရုပ်
တွေ့လိုက်ရသော မျက်နှာက ဆံပင်တွေ ရေမစိုအောင် မွေးပွတဘက်ဖြူဖြူနှင့်
ခေါင်းပေါင်း ထားခဲ့သော ရွှေရုပ်၏ မျက်နှာမဟုတ်။ ဆံနွယ်ခွေခွေကလေးတွေနှင့်
ရွှေရုပ်တစ်ခါမှမတွေ့ခဲ့ဖူး သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ မျက်နှာ။
သေသေချာချာပြောရလျှင် ညှိုးရော်ဆွေးမြည့်နေသော
မိန်းမငယ်ကလေးတစ်ယောက်၏ မျက်နှာဖြစ်သည်။

“အမလေး . . . မေမေ . . . မေမေရေ လာပါဦး၊ သရဲခြောက်တယ် ”

ရွှေရုပ်သည် အာခေါင်ခြစ်၍ အသံကုန်အော်ဟစ်ရင်း
ရေချိုးခန်းထဲကနေ ဝုန်းဒိုင်းကြဲ ခုန်ပေါက်ပြေးထွက်လာခဲ့မိသည်။
မေမေ့အခန်းဆီသို့ ကမူးရှူးထိုးနှင့် တရှိန်ထိုး ပြေးသွားမိကာ မေမေ့ကို
ခပ်တင်းတင်းကြီး ပွေ့ဖက်ထားလျက် မှာလုံးစုံမှိတ်ကာ သရဲ . . . သရဲဟုသာ
အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့် အော်ဟစ်နေမိသည်။ မေမေက အလန့်တကြားနှင့် . . .

“ ဟဲ . . . သမီးရယ် . . . ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ၊

ရေချိုးနေတုန်းကြီးတန်းလန်းနဲ့၊ ဘယ်က သရဲရမှာလဲ၊ ဘာသရဲမှ မရှိပါဘူးဟယ်၊
ဒီကောင်မလေးဟာ . . . ဖြစ်လိုက်ရင် ကစဉ့် ကလျားနဲ့နော် ”

“ မဟုတ်ဘူး မေမေ . . . သရဲမှ သရဲအစစ်၊ သမီး

သေသေချာချာတွေ့လိုက်ရတာ ၊ သစ္စာ ဖောက်ခံရတယ်လို့ မှန်မှာ ရေးပြသွားတယ်
မေမေ၊ ပြီးတော့ . . . သမီးက မှန်ကိုလည်း သွားပွတ် လိုက်ရော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်ရတယ်၊ ဆံပင်က တွန့်တွန့်ခွေခွေကလေးတွေနဲ့
မေမေ၊ ဆံပင်အညိုရောင်ကလေးနဲ့ . . . ၊ မျက်နှာကလေးက
ခပ်မှိုင်းမှိုင်းဆွေးဆွေးရီရီနဲ့ ”

မေမေက သေသေချာချာကြီး ပြောပြလျက် ဖြူလျော်သွေးပျက်နေသော
ရွှေရုပ်၏ မျက်နှာ ကို သေသေချာချာ စိုက်ငေးကြည့်နေရင်း . . .

“ ဟုတ်ရဲ့လား သမီးရယ် ”

ဟု . . . မယုံတစ်ဝက်ယုံတစ်ဝက် မျက်နှာမျိုးနှင့် ပြန်မေးပါသည်။ ဒီနေ့မှ
ဒီအိမ်အသစ် ကလေးကို လူတွေပါ အပြီးပြောင်းပြီး လာနေပြီမို့ သမီးပြောတာကို
ယုံလည်းမယုံချင်။ သမီးရဲ့ မျက်နှာထားကလည်း
တကယ်ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေသော မျက်နှာထားမို့ ယုံလည်းယုံရ မလိုလိုနှင့်
ကျောတောင် စိမ့်ခနဲဖြစ်လာသည်။ ဒီအိမ်ကလေးမှာ သူမတို့သားအမိ နှစ်ယောက်
တည်းသာ နေရမှာလေ။ အိမ်ကလေးက ခြံဝင်းကလေး အတန်အသင့်ပါသော
နှစ်ထပ်အိမ်ကလေး ဖြစ်သည်။ အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်ခန်းနှစ်ခန်း၊ ရေချိုးခန်း၊
အိမ်သာတစ်ခန်းနှင့် ဘုရားခန်းပါဝင်ကာ... အောက်ထပ်မှာတော့ ဧည့်ခန်း၊
ထမင်းစားခန်းနှင့် မီးဖိုခန်းတို့ သူ့ဟာနှင့်သူ စနစ်တကျ ဘိုဆန်ဆန် ကလေး
ဖွဲ့စည်းပြင်ဆင်ထားသော လူမနေရသေးသည့် အိမ်အသစ်ကလေးဖြစ်သည်။
ပထမအိမ် ရှင်က လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ဝယ်ယူပြင်ဆင်ထားခဲ့ပြီးမှ
မိန်းကလေးက မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ် တရက် သေဆုံးသွားခဲ့တာမို့ ကောင်လေးက
စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ပြန်ရောင်းပစ်လိုက်တာ . . . ဟုသာ အိမ်ပွဲစားက ပြောပြခဲ့သည်။
အိမ်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ချုပ်တော့ ထိုအိမ်ရှင် ကောင်ကလေးနှင့် တစ်ကြိမ်သာ
တွေ့ခွင့်ရလိုက်ပါသည်။ ရည်မွန်သိမ်မွေ့ကာ အေးဆေးတည်ငြိမ်သော ခပ်ချော ချော
ထိုလူငယ်ကလေးရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ကြေကွဲနာကျင်ရိပ် . . .

နမောနင့်သီးရိပ်ကလေးတွေ ကိန်းဝပ်နေခဲ့တာကိုတော့ သတိပြုမိခဲ့သား။ အို . . .
သူ့ရဲ့မိန်းကလေးများ . . .။

ရွှေရုပ်ရဲ့မေမေက ဆက်မတွေးရဲတော့ဘဲ မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ ခေါင်းကို
ဆတ်ခနဲ ခါယမ်း ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သမီးရဲ့ပခုံးကလေးကို ပွတ်ပြီး . . .

“ အေးပါ သမီးရယ် . . . ကိုယ်က ဘုရားတရားနဲ့နေရင် ဘာကိုမှ
ကြောက်စရာ မလိုပါဘူး၊ သူတို့ကိုသာ မေတ္တာပို့ပေးလိုက်ပါ။ ဝိညာဉ်တွေ
သရဲတွေဆိုတာ မေတ္တာသာ ပို့ပေးလိုက်တော့ ကိုယ့်ကို ဘာအန္တရာယ်မှ
မပြုနိုင်ပါဘူး၊ ရှိလည်း ရှိမယ်မထင်ပါဘူး သမီးရယ်၊ တော်ပြီ . . . အဲဒါတွေ
ထပ်တွေးမနေနဲ့တော့၊ အိပ်ခါနီး ဘုရားရှိခိုး . . . မေတ္တာပို့ပြီးမှ အိပ်၊ ကဲ . . . သွား
သွား . . . အဝတ်အစားလဲတော့ ”

မေမေ့အခန်းဆီကနေ ပြန်လာရသော်လည်း ရွှေရုပ်စိတ်ထဲမှာ
စနိုးစနောင့်နှင့် တစ်မျိုးကြီး တော့ ဖြစ်နေသည်။ ရေချိုးခန်းထဲ
ပြန်ဝင်ရမှာကိုတောင် စိတ်က မဝံ့ရဲချင်တော့။ အဝတ်အစား မြန်မြန်လဲပြီး
ဘုရားခန်းဝင်ကာ မေမေပြောသလို ဘုရားရှိခိုး . . . မေတ္တာတွေပို့ပြီးမှ အိပ်ရာဝင်ခဲ့
သည်။ တစ်နေကုန် မောပန်းနွမ်းလျှထားသည်မို့ လူက ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့်
ဘာတွေညာတွေပင် တွေးချိန်မရနိုင်တော့။ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပင်
အိပ်မောကျသွားခဲ့ပါသည်။ အလွန်ထူးဆန်းသော အိပ် မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ပြီး
လန့်နိုးမလာခင် အချိန်အထိပေါ့လေ။

အိပ်မက်က အလွန်ဆန်းကြယ်ပါသည်။ ရေကန်ကြီးတစ်ခု . . .။
ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းကာ ကြည်လင်လှသော ရေပြင်ကျယ်ကျယ်ကြီးပေါ်မှာ
လှေကလေးတစ်စင်း လှော်ခတ်လျက်ရှိသည်။ လှေကလေးပေါ်မှာ
မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ရယ်ရယ်မောမောနှင့် စကားတွေ ရွန်းရွန်းဝေအောင်

ပြောလျက်။ ထိုမိန်းကလေးနှစ်ယောက်စလုံးကို ရွှေရုပ် တစ်ခါမှမမြင်ဖူးပါ။
ရုပ်ရှင်တစ်ခုကို ကြည့် နေရသလိုပင်။ အို . . . နောက်တစ်ယောက်ကတော့
ဆံနွယ်ညို ခွေခွေကလေးတွေ ပခုံးပေါ်မှာ ကပိုကရီ ဝဲလွင့်လျက်။ အဲဒီ
မိန်းကလေးကို ရွှေရုပ် ခပ်ရေးရေးကလေး တွေ့ဖူးသလိုပင်။ ဟုတ်ပြီ ... မှတ်မိပြီ . .
. ညတုန်းက ရေချိုးခန်းရဲ့ ဗီရိုမှန်သားပြင်ပေါ်မှာ ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသော
မိန်းကလေး။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ စူးရှထက်မြက်သည့် မျက်လုံးများနှင့်၊
ပြုံးနေသော နှုတ်ခမ်းများက မရိုးသားသလိုပင်။ ထိုမိန်းကလေးက
တစ်ခုခုပြောလိုက်ပြီး အနောက်ဘက်ဆီ လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်တော့
ဆံနွယ်ခွေလိပ်ကလေးတွေနှင့် ကောင်မလေးက ချာခနဲ နောက်သို့
လှည့်ကြည့်ပါသည်။ ဟော . . . အဲဒီ အချိန်မှာ လှေကလေးက မမျှော်လင့်ဘဲ
ရုတ်တရက် စောင်းပြီး မှောက်သွားတော့တာ ဖြစ်သည်။
မိန်းကလေးနှစ်ယောက်စလုံး ရေထဲသို့ ဖရိုဖရဲ လွင့်စင် ကျသွားကြသည်။
အိပ်မက်မက်နေမှန်း သိသိကြီးနှင့် ရွှေရုပ်သည် အိပ်မက်ထဲမှာ ရင်မောစိတ်လှုပ်
ရှားလို့နေသည်။ ဟော . . . ရေထဲမှာ တစ်ယောက်က ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်လျက်
ရေနစ်နေကာ၊ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ ရေကူးလျက်သားနှင့် ရေငုပ်နေလျက်
ထိုမိန်းကလေး ရေနစ်နေတာကို ကူညီကယ်တင်ခြင်းမရှိဘဲ စိတ်ပြေနပြေ
ငေးကြည့်နေသည်။ ဟင် . . . ဘာလုပ်နေတာလဲ။ ဟိုမှာ ... ရေနစ်နေတဲ့
မိန်းကလေးကို ကယ်လိုက်ပါတော့လား . . . ဟု ရွှေရုပ်က မချင့်မရဲဖြစ်ကာ ရင်ထဲမှာ
တင်းကျပ်မွန်းနစ်လာသည်။ ရေနစ်နေသော မိန်းကလေးဟာ ဆံနွယ်ခွေကလေး။
ရေငုပ် လျက် သူများရေနစ်နေတာကို မကယ်ဘဲ စောင့်ကြည့်နေနိုင်ရက်သော
မိန်းကလေးက မရိုးသားတဲ့ မိန်းကလေးဟု . . . ရွှေရုပ် သိနေပါသည်။

ကြည့်နေရင်းမှာပင် ဆံနွယ်ခွေနှင့် မိန်းကလေးသည် ရေထဲသို့
နစ်မြုပ်ငြိမ်သက်သွားလေ သည်။ အဲဒီ အချိန်ကျတော့မှ ဟိုမိန်းကလေးက
ဆံနွယ်ခွေနှင့် မိန်းကလေးကို ဆွဲယူလျက် ရေပြင် ပေါ်သို့ ကူးခတ်တက်လာသည်။

ရေမွှားများ လွင့်စင်လျက် ရေပြင်ထက်ဆီ ဘွားခနဲပေါ်လာသော ထိုမိန်းကလေးရဲ့ မျက်နှာကို အိပ်မက်ထဲမှာပင် ရွှေရုပ်က အကြီးအကျယ် မုန်းတီးသွားမိသည်။ အဲဒါ သူမ ဘာသဘောပါလိမ့်။ ဘာဖြစ်လို့ မရိုးမသား ကောက်ကျစ်ရတာ ပါလိမ့်။

ဟိုမိန်းကလေး ရော တကယ်သေဆုံးသွားခဲ့ပြီလား။ ထိုအတွေးနှင့် ရွှေရုပ်အိပ်ရာမှ ဗြုန်းခနဲ လန့်နိုးလာခဲ့သည်။ ခေါင်းထဲမှာ နားမလည်နိုင်ခြင်းများစွာ . . .

ပဟေဠိများစွာနှင့် ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိလို့နေသည်။ ဘာတွေလဲ ? ဒီအိပ်မက်ကို ဘာသဘောနှင့် မက်ရတာ လဲ။ ဒီအိမ်ကလေးကို ပြောင်းလာခဲ့ပြီးကာမှ တစ်ခါမှ မမက်ဖူးသော အိပ်မက်တွေကို ထူးထူးဆန်းဆန်း မက်နေတာကို ရွှေရုပ် နားမလည်နိုင်။ ရွှေရုပ် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့သော မိန်းကလေး နှစ်ယောက်နှင့် ထိုလှေမှောက်သောမြင်ကွင်းက ရွှေရုပ်ရဲ့အာရုံထဲမှာ ပြန်မမေ့နိုင်တော့အောင် စွဲစွဲထင်ထင်ဖြစ်နေသည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်နှင့် မက် နေမှန်းလည်း မသိ။ ရေချိုးတုန်းက မှန်ထဲမှာပေါ်လာခဲ့သော “ သစ္စာဖောက်ခံရတယ် ” ဆိုသော စာတန်းကလေးက ခေါင်းထဲသို့ ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။ ဟုတ်တယ် . . . အဲဒါ သစ္စာဖောက်ခံရ တာပေါ့။

အဲဒီ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ဟာ ရန်သူတွေတော့ မဖြစ်နိုင်။ သူငယ်ချင်းတွေလား . . . ။ နှစ်ယောက်သား ရင်းရင်းနှီးနှီးတော့ ရယ်မောနေကြသားပဲ။ သူမတို့နှစ်ဦးသား၏ မျက်နှာကလေး တွေပေါ်မှာလည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရန်လိုမုန်းတီးနေသော အရိပ်မျိုးလည်း မတွေ့ခဲ့ ရပါ။ ရွှေရုပ်သည်

စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့် ခေါင်းရင်းရှိ ရေဖန်ချိုင့်ကလေးထဲကနေ ရေတစ်ဖန်ခွက်ငဲ့ပြီး သောက်လိုက်ရသည်။ ရေအေးအေးကလေးက လည်ချောင်းထဲကနေတစ်ဆင့် ရင်ထဲသို့ စိမ့်ခနဲ ဝင်ရောက်သွားသည့်တိုင် ရွှေရုပ်ရင်ထဲမှာ မအေးမြနိုင်ဘဲ ဘာကိုပူလောင်မှန်းမသိ . . . ပူလောင် လျက်ရှိသည်။ ပြန်အိပ်လို့လည်း မပျော်နိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးအကြောင်သား ဖြစ်နေသည်။ မအိပ် ခင် ရေချိုးနေတုန်း ရေချိုးခန်းထဲက သရဲအခြောက်ခံရသလိုလို အဖြစ်အပျက်နှင့် အခုမက်နေ သော အိပ်မက်ကို ဆက်စပ်ကာ တွေးကြည့်နေမိရင်း ခေါင်းထဲ ချာချာလည်လာသည်။ ဘာတွေ မှန်းမသိ . . . ။ ရွှေရုပ်သည် သက်ပြင်းမောကို ရှိုက်ရင်း ပြန်အိပ်ဖို့

အတော်လေး ကြိုးစားရပါသည်။ တော်ပါသေးရဲ့ . . . မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားပြီး
မိုးလင်းသည်အထိ ဘာအိပ်မက်မှ ဆက်၍ မမက် တော့လို့။ သို့သော် ထိုအိပ်မက်
မြင်ကွင်းကိုတော့ ထင်ထင်ရှားရှားပင် မမေ့လျော့ဘဲ ပြန်ပြန်မြင်
ယောင်နေလေသည်။

အခန်း(၁)

e-mail ထဲကနေ . . .

“ မိုးစက်ချို . . .

ငါပြန်တော့မယ်၊

လေဆိပ်မှာ မနက်ဖြန်မနက် ခုနစ်နာရီ လာကြိုနော် . . .။

ခေါင်ပွင့် ”

လို့ . . . ခပ်တိုတို ရေးထားသောစာကို ဖတ်ပြီး မိုးစက်ချိုက

ကြည်ညိုဆီသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက် ရသည်။

“ အညိုရေ . . . မနက်ဖြန် မိုးစက်ကို လေဆိပ်လိုက်ပို့ပေးနော်၊

သူငယ်ချင်းပြန်လာ တော့မှာ၊ သူမှာတာ မနက် ခုနစ်နာရီဆိုတော့ မိုးစက်ကို
ခြောက်နာရီလောက် လာကြိုပေးနော် ”

“ ဪ . . . အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကြီး ပြန်လာတော့မှာပေါ့လေ။ ဘာလဲ

. . . သူက ကိုယ်တို့ရဲ့မင်္ဂလာဆောင်အမီ ပြန်လာတာလား ”

ချစ်တဲ့အညိုက ရွတ်နောက်နောက်ကလေးပင် ပြန်မေးနေသေးသည်။

ခေါင်ပွင့်ဆိုသော နာမည်ကို မိုးစက်ဆီကနေ ကြားကြားနေရတာ မို့ အညိုက

အလွတ်တောင် ရနေခဲ့ပြီ။ စင်ကာပူမှာ ကျောင်းသွားတက်တဲ့ သုံးနှစ်လုံးလုံး

မိုးစက်နှင့် e-mail အဆက်အသွယ်မပြတ် ရှိခဲ့သော ခေါင်ပွင့် က မိုးစက်မှာ

သိပ်ချစ်ရသော၊ မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ကြတော့မည်ဖြစ်သော ချစ်သူတစ်ယောက်

ရှိနေတာကိုလည်း အားလုံး အစအဆုံး သိထားပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ e-mail ပို့ရင်း

အညိုနှင့်မိုးစက် တို့ တွဲရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံကလေးတွေကို အလျှင်းသင့်ရင် သင့်သလို file attached လုပ်ပြီး ပို့ပေးနေကျမို့ အညို့ကို ခေါင်ပွင့်က အလွတ်ရမတတ် ရင်းနှီးနေပြီးသားပင်။ ပထမဆုံး ဓာတ်ပုံ ပို့ပေးတုန်းကတော့ အညို့ကို တွေ့တွေ့ချင်း ခေါင်ပွင့်ဆီမှ . . .

“ မိုးစက် . . . ရှင့်လူက အမိုက်စားပါလား၊ အပျံစားပဲ ဆရာ၊ I’m deadly jealous ”

ဟုပင် ပြန်ရေးခဲ့သေးသည်။ ခေါင်ပွင့်နှင့် မိုးစက်တို့က အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝတစ် လျှောက်လုံးကတည်းက ရင်းနှီးချစ်ခင်ခဲ့ရသော Best Friends တွေ ဖြစ်သည်။ ၁၀ တန်းဖြေတော့ ခေါင်ပွင့်အိမ်မှာပင် မိုးစက်က နေနေ့ညည အတူသွားအိပ်ကာ စာကျက်ခဲ့ရသည်။ ခေါင်ပွင့်ရဲ့အိမ် ဟာ မိုးစက်အတွက် စားအိမ်သောက်အိမ်လိုပင် ရင်းနှီးခဲ့ပြီးသားဖြစ်ပါသည်။ ၁၀ တန်းအောင်စာ ရင်းထွက်တော့ ဆေးကျောင်းအမှတ်မမီတာနှင့် ခေါင်ပွင့်က စင်ကာပူသို့ထွက်ကာ ကျောင်းသွား တက်ခဲ့ပြီး မိုးစက်ကတော့ မြန်မာပြည်မှာပဲ Computer Major ယူခဲ့ပါသည်။ ပြီးတော့ Computer အလွန်ကျွမ်းကျင်သော company တစ်ခုမှာ Software တွေရေးသော ကြည်ညိုနှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီး ချစ်ကြိုသွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိုးစက်ချစ်သူရခဲ့သောအချိန်ကစပြီး ဒီနေ့အထိ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ခေါင်ပွင့်ဆီ e-mail ရေးတိုင်း အသိပေးပြောနေကျမို့ ခေါင်ပွင့်က မိုးစက်တို့ ချစ်သူနှစ် ယောက်အကြောင်းဆို အလွတ်ပင်ရနေပြီ။

အဲဒီ လိုပဲ ချစ်သူငယ်ချင်းအကြောင်းကိုလည်း ချစ်သူအညိုနှင့်တွေ့တိုင်း ပြောပြလေ့ရှိတာမို့ အညို့ကလည်း ခေါင်ပွင့်အကြောင်း တော်တော်ရင်းနှီးနေခဲ့ပြီ။ လက်ထပ်ဖို့အတွက် နှစ်ယောက် သား ရည်ရွယ်ကာ ပိုက်ဆံအတူတူစုပြီး FMI အိမ်ရာဘက်မှာ အိမ်ကလေးတစ်လုံးပင် စိတ်တိုင်း ကျ ဝယ်ယူပြင်ဆင်နေခဲ့ကြပြီမို့ မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ကြတော့မှာ ဖြစ်သည်။ မိဘတွေချင်းလည်း သိကာ သဘောတူ ကြည်ဖြူထားပြီးပြီ။ ခေါင်ပွင့်ပြန်လာပြီဆိုတော့ မိုးစက်တို့ရဲ့မင်္ဂလာပွဲမှာ

ခေါင် ပွင့်ကို ပန်းကြပေးဖို့ပင် တောင်းဆိုထားပြီးသား။ ခေါင်ပွင့်ကလည်း တက်တက်ကြွကြွပင် OK ... တဲ့။

လေဆိပ်မှာ မိုးစက်တို့သုံးယောက်ဆုံကြတော့ ခေါင်ပွင့်ရဲ့အပြုံးက ချိုချိုမြမြ။ အခုမှ လူချင်း မိတ်ဆက်ပေးရတော့ ခေါင်ပွင့်က အညို့ကို တရင်းတနှီး ပြုံးပြရင်း ... လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ကာ ...

“ ကျွန်မရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းရဲ့ ချစ်သူဆိုတော့ ကြည်ညိုကလည်း ကျွန်မရဲ့ အချစ်ဆုံး တစ်ယောက်ပဲပေါ့ ”

ဟု မြူးသွက်သော လေသံကလေးဖြင့် ပြောပါသည်။ ကြည်ညိုက ချစ်သူရဲ့သူငယ်ချင်းကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လိုပင် ရင်းနှီးနှင့်ခဲ့ပြီးသော ... နွေးထွေးဖော်ရွေသော အပြုံးမျိုးနှင့် ပြန် လည်နှုတ်ဆက်သည်။

“ မိုးစက်က ခေါင်ပွင့်အကြောင်း အမြဲပြောတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဆိုရင် သူပြောတဲ့စကား ဆယ်ခွန်းထဲမှာ ငါးခွန်းလောက်က ခေါင်ပွင့်အကြောင်းချည်းပဲ၊ ကြာတော့ အလို လို ရင်းနှီးနေတယ် ”

“ ဟုတ်တယ် ... ကျွန်မလည်း ကြည်ညို့ကို ရင်းနှီးနေတယ်၊ တွေ့တွေ့ချင်း သူစိမ်းတစ် ယောက်လိုက မခံစားရဘူး။ အခုလို လူချင်းတွေ့ရတာ ဝမ်းသာဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။ နေဦး ... မိုးစက်ရေ နင်တို့ ဘာအစီအစဉ်ရှိသလဲ၊ ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင် သွားရအောင်ဟယ်၊ ငါ ကော်ဖီ ပြင်းပြင်းကလေး တစ်ခွက်လောက် သောက်လိုက်ချင်တယ်၊ လန်းသွားရအောင်လို့၊ ငါ့ကို ကော်ဖီ ဆိုင် လိုက်ပို့ပေး၊ ကော်ဖီဆိုင်ကျမှ အေးအေးဆေးဆေး စကားလက်ဆုံကျ ကြတာပေါ့။ နောက်ပြီး အရေးကြီးတာတစ်ခု ရှိသေးတယ်၊ နင်တို့နှစ်ယောက် ဝယ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ FMI , က အိမ်လေးကို လည်း နင်ပို့ပေးတဲ့ ဓာတ်ပုံထဲမှာပဲ မြင်ဖူးသေးတာ၊ အဲဒီ အိမ်ကလေးဆီလည်း ငါ လိုက်ကြည့်ချင် တယ်၊ ငါ့ကို

လိုက်ပို့ပေးဦး ”

ဟု ပူဆာလေသည်။ မိုးစက်က ခေါင်ပွင့်ရဲ့ခါးလေးကို သိုင်းဖက်လိုက်ရင်း . . .

“ နင် ခရီးမပန်းဘူးဆိုရင် ပြီးတာပဲ၊ ငါတို့ အမြဲထိုင်နေကျ Rumours ဆိုတဲ့ Café ဆိုင် ကလေးဆီ နင့်ကို ခေါ်သွားမယ်၊ အဲဒီ မှာ အီတာလျံကော်ဖီတို့ . . . ဘရာဇေး(လ်)ကော်ဖီတို့ ရတယ်၊ အရမ်းမိုက်တယ် ဆရာ . . . ဖွင့်တာမှ မကြာသေးဘူး၊ အဲဒီ မှာ အေးအေးဆေးဆေး စကား ပြောပြီးမှ FMI ကို သွားကြတာပေါ့၊ ဒီမြို့ထဲကနေ ဟင်းတွေ ဝယ်သွားမယ်လေ၊ Hot Pot ဖြစ်ဖြစ်... Barbecue ဖြစ်ဖြစ် လုပ်စားကြတာပေါ့ ”

ဟု စီစဉ်လိုက်သည်။ မိုးစက်ရဲ့အစီအစဉ်ကို ကြည်ညိုက တစ်ချက်ကလေးမှ ဝင်၍ စောဒကမတက်ပါ။ သူ့ရဲ့ Beatles ဗော့(စ်)ဝက်ဂွန် ကားအဝါကလေးနှင့် Café Rumours ဆိုင် ကလေးဆီသို့ မောင်းပို့ပေးပါသည်။ ကော်ဖီဆိုင်မှာ ကော်ဖီမှာပြီးနောက် စကားလက်ဆုံကျရင်း မိုးစက်က . . .

“ နင် အခု ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီဆိုတော့ ဒီမှာ ဘာလုပ်ဖို့ နင် စီစဉ်ထားလဲဟင် ”

ဟု မေးလျှင် ခေါင်ပွင့်က . . .

“ ငါ ဒီမှာ Computer Center တစ်ခုဖွင့်မလို့၊ သင်တန်းပေါ့ဟယ်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်အပြင် ဆရာ နှစ်ယောက် သုံးယောက်လောက် ငှားထားမယ်၊ ငါက စင်ကာပူတက္ကသိုလ်ကနေ Computer ဘွဲ့ ယူလာခဲ့တာဆိုတော့ Computer နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းမျိုးပဲ ငါဖွင့်ချင်တယ်၊ ငါ့စိတ်ကူးထဲမှာ စီစဉ်ထားတာတွေ အများကြီးပဲရှိတယ်ဟ၊ အဲဒါတွေကို နောက်မှပဲ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြ မယ်၊ ငါက နင်တို့စုံတွဲ နှစ်ယောက်စလုံးကို ချောဆွဲမလို့ ကြံစည်ထားတာ၊ ငါ့ရဲ့သင်တန်းမှာ ဆရာ ပြန်လုပ်ခိုင်းမလို့လေ၊ Part Time ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊

နောက်တစ်ခု ငါစိတ်ဝင်စားတာက Internet Café ဆိုင်ကလေးတစ်ခုလည်း ဖွင့်ချင်သေးတယ်။ ငါလုပ်ချင်တာတွေကတော့ အများသားဟဲ့၊ ခုကတည်းက ကြိုပြောထားမှာနော် ... ကျွန်မလုပ်ချင်တာတွေ အားလုံးအတွက် ကြည်ညိုကိုပဲ အကူအညီတောင်းရမှာ၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လုံးကို ပေးထားပြီးမှတော့ အဲဒီ လောက်တော့ အကူအညီ ပြန်တောင်းသင့်ပါတယ်နော် ”

“ စိတ်ချပါ ... ကျွန်တော့်မှာ Compter နဲ့ပတ်သက်လာရင် အဆက်အသွယ်ကောင်းတွေ ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကူညီမှာပေါ့ ”

“ မိုးစက် ... နင် တကယ်ကံကောင်းတယ် သိလား၊ ကြည်ညိုလို လူတစ်ယောက်ကို ချစ်သူတော်ခွင့်ရတာ လေ၊ ရုပ်ချောတယ် ... ပညာတော်တယ် ... ယောက်ျားပီသတယ် ... သဘောကောင်းတယ် ... နင့်ကိုလည်း သိပ်ချစ်တယ်၊ သူ နင့်ကိုကြည့်တဲ့ အကြည့်ထဲများကိုက ချစ်မြတ်နိုးရိပ်တွေ ရှုန်းရှုန်းစားစားနဲ့နော် ”

ခေါင်ပွင့်က မိုးစက်နားကပ်ပြီး တိုးတိုးကလေး ပြောလျှင် မိုးစက်က သဘောကျကျေနပ်စွာ ရယ်မောနေလိုက်မိပါသည်။

“ နင်ကရော ... စင်ကာပူလို နိုင်ငံမျိုးမှာ သုံးနှစ်တောင် ကျောင်းသွားတက်ခဲ့ပြီး ချစ်သူ လေးတစ်ယောက်တောင် ရအောင် ရှာမလာခဲ့ဘူးလား ... ညံ့ပါ့နော် ”

“ အံမယ် ... ငါ့ကို propose လုပ်တဲ့လူတွေတော့ ရှိတာပေါ့ဟဲ့၊ အများကြီးပဲ ... ဒါပေမဲ့ ငါအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ထားတဲ့ ချစ်သူဆိုတာက ငါကသာ ချစ်ရမယ့်သူလေ ...။ ငါမချစ်တဲ့သူတွေ ငါ့ကို ဘယ်လောက်ပဲ အသည်းအသန် ချစ်နေပါစေ ... ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ feel မှ မလာတာ၊ No ပေါ့ ”

“ အေးလေ ... နင်ချစ်တဲ့သူကိုရော မတွေ့ခဲ့ဘူးလားလို့ ”

“ တွေ့တာပေါ့ ”

ခေါင်ပွင့်က ခပ်တိုတိုဖြေရင်း မျက်ဝန်းအကြည့်က ကြည်ညိုဆီ ဖျတ်ခနဲ ရောက်သွားခဲ့ သည်။ ကြည်ညိုကတော့ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် တိုးတိုးတိုးတိုးနှင့် တွတ်ထိုးနေကြတာကို နား လည်သဘောပေါက်စွာ မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ကိုသာ အေးအေးဆေးဆေး ဖတ်နေခဲ့သည်။

“တွေ့တော့ သူက နင့်ကို မချစ်ဘူးလားဟင်၊ နင်က ဒီလောက် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဥစ္စာ ”

“သူ ချစ်တာမချစ်တာတော့ မသိပါဘူးဟယ်၊ ငါ့အပိုင်းကတော့ ငါချစ်တယ်၊ ငါ့အကြောင်း နင် သိတယ်မှတ်လား မိုးစက်၊ ငါသိပ်လိုချင်တဲ့ အရာတစ်ခုဆို ဘာနဲ့မဆို လဲပြီးတော့ မရ၊ရအောင် ယူတတ်တာ ကိုလေ ”

“ကြည့်စမ်း . . . မိန်းမ၊ ပြောပုံကိုက ပြတ်သား ရဲတင်းလိုက်တာ၊ နေပါဦး ဟဲ့ . . . သူက စင်ကာပူကပဲလား ”

ဟု မိုးစက်က မေးတော့ ခေါင်ပွင့်က ပြုံး၍ ခေါင်းခါလိုက်ကာ . . .

“ဟင့်အင်း . . . မြန်မာပြည်ကပါ၊ ဒါကြောင့် ငါ မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာခဲ့တာပေါ့၊ ငါဖြစ်ချင် တာကို ဖြစ်အောင် လုပ်ယူဖို့လေ ”

ခေါင်ပွင့်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချသူတစ်ယောက်၏ အပြုံးမျိုးဖြင့် ပြုံး၍ ပြောလိုက် လျှင် ခေါင်ပွင့်ရဲ့အကြောင်းကို ကောင်းစွာအလွတ်ရနေပြီဖြစ်သော မိုးစက်က ခေါင်းကလေး တညိတ်ညိတ်ဖြင့်သာ ပြုံးလျက် ခေါင်ပွင့်ကို ငေးကြည့်နေခဲ့မိသည်။

ကော်ဖီဆိုင်ကအပြင် City Mart မှာ ဈေးဝင်ဝယ်ပြီး FMI ရှိ အိမ်ကလေးဆီသို့ ရောက်လာ ခဲ့ကြသည်။ မိုးစက်တို့ ရဲ့ အိမ်ကလေးကိုမြင်တော့ ခေါင်ပွင့်က အရောင်လက်ဖြာနေသောမျက်ဝန်း များဖြင့် အိမ်ကလေးကို ငေးကြည့်လျက်ရှိသည်။ အိမ်ကလေးရဲ့ အပြင်ဘက်ကို (ဆေးမသုတ်ဘဲ အုတ်ချပ် နီနီကလေးတွေ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တူသော)ကြွေပြားကလေးတွေ ကပ်ထားသောကြောင့်

အပြင်ပန်းကတင် အုတ်ချပ်အိမ်ကလေးလို နေချင့်စဖွယ်ကလေးဖြစ်သည်။
ဧည့်ခန်းမှာ ကြည်လင် တောက်ပသော ကျွန်းပါကေးကွက်များ ခင်းထားကာ
ကြိမ်တေါ်ချည်းဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော ကြိမ် ဆက်တီကလေးတွေကို
ရိုးရိုးရှင်းရှင်းကလေးပဲ ခင်းထားသည်။ နံရံမှာတော့ နံရံကပ်မှန်ဗီရိုတွေထဲ မှာ
စာအုပ်တွေ စနစ်တကျ စီရီထည့်ထားပြီး . . . ဆေးရေးပန်းချီကားချပ်ကလေးတွေ
စီရီရီ ချိတ် ဆွဲထားပါသည်။ ထမင်းစားခန်းနှင့် ဧည့်ခန်းကို ခရုပုတီး
လိုက်ကာကလေးတွေနှင့်သာ ခြားထားပြီး မှန်ကြည်ကြည်
ထမင်းစားပွဲကလေးပေါ်မှာ နှင်းဆီပန်းကလေးတွေ ထိုးထားသော ကြွေပန်းအိုး
ကြည်ကြည်ကလေးတစ်လုံးသာ ရှိသည်။

မီးဖိုခန်းထဲမှာ နံရံကပ်ဗီရိုတွေနှင့် လေးအိုးအပြိုင် ချက်လို့ရသော Gas
မီးဖို အကြီးစား လည်း ရှိသည်။ ပြီးတော့ . . . ရေခံသေတ္တာ၊ အဝတ်လျှော်စက်တွေကို
သူ့နေရာနှင့် သူ စနစ်တကျ ထည့်သိုထားပါသည်။

အပေါ်ထပ်ကို တက်ခဲ့လျှင်တော့ အရှေ့ဘက်မှာ ဝရန်တာကလေးရှိကာ
ဘုရားခန်းကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ကြည်ညိုစဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားသည်။
ပြီးတော့ . . . အိပ်ခန်း နှစ်ခန်း။ ရေချိုးခန်းအိမ်သာ တွဲလျက်မှာတော့ Bath Tab
အပါအဝင် ရေပန်းကလေးလည်း ရှိသည်။ ပြီးတော့ . . . မျက်နှာသစ်ရန်
ဘေစင်ရဲ့အထက်နားမှာ ရေချိုးခန်းသုံးပစ္စည်းတွေ ထည့်သို၍ ရ သော
နံရံကပ်မှန်ဗီရိုကလေးပါ တပ်ဆင်ထားသေးသည်။ ပြီးတော့ . . .
ရေချိုးခန်းထဲမှာတင် မှန် တွေ နေရာအနှံ့အပြား တပ်ဆင်ထားပါသည်။

“ မိုးစက်ရယ် . . . နင်တို့အိမ်ကလေးက နေချင့်စဖွယ်ကလေးနော်၊
ငါစဉ်းစားကြည့်တယ်... ကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ အိမ်ကလေးတစ်လုံးထဲမှာ
နှစ်ယောက်တည်း အတူတူနေရ . . . ချက်ပြုတ်စား သောက်ရတဲ့ကိစ္စဟာ
ဘယလောက်များ ပျော်စရာ ကောင်းလိုက်မလဲလို့၊ မိန်းမ . . . ငါ နင့်ကို အရမ်းကို
မနာလိုဖြစ်နေတယ် . . . သိလား၊ I’m deadly jealous ”

ခေါင်ပွင့်က မိုးစက်ကို ခပ်တင်းတင်းဖက်ရင်း

နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံကလေးနှင့် ပွင့်ပွင့်လင်း လင်းပင် ပြောပါသည်။ မိုးစက်က ကြည်ကြည်နူးနူးကလေးသာ ပြုံးနေမိရင်း . . .

“ ဒါကတော့ သူ့ကံနဲ့ သူပေါ့၊ မနာလို မဖြစ်ကြေးလေ၊ နင်လည်း တစ်နေ့မှာ နင်ချစ်တဲ့သူနဲ့ ဒီလိုပဲ နေခွင့်ရမှာပါ ဟယ်၊ နင်က အမြဲ ကံကောင်းတတ်တဲ့သူပဲဥစ္စာ၊ နင့်ဘဝမှာ လိုချင်တာ မှန်သမျှ အမြဲ လိုတရခွဲတာပဲ မဟုတ်လား၊ စဉ်းစားကြည့် . . . နင်က ချမ်းလည်း ချမ်းသာတယ်၊ ဘဝမှာ လိုလေသေးမရှိ လိုတရ ပြည့်စုံနေပြီးသား၊ ပညာလည်း တော်တယ် . . . ထက်မြက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်လည်းဖြစ်တယ်၊ နင့်လိုမိန်းကလေးမျိုးကို ဘယ်ယောက်ျားလေး မလိုချင်ဘဲ ရှိမလဲ ကဲ . . . ”

“ မိုးစက် . . . နင် ဘာလို့ အဲဒီ လောက် အမှန်တရားတွေ ပြောနေရတာ လဲဟင် ”

ခေါင်ပွင့်က ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ရယ်သွမ်းသွေး လိုက်ပါသည်။

“ ကဲ . . . ဟိုသူငယ်ချစ်နှစ်ယောက် ဘယ်လောက်ထိ ဆက်ပြီး အလွမ်းသယ်နေကြမှာလဲ၊ ကိုယ်တော့ ဆာပြီ၊ Hotpot စလုပ်ကြစို့ ”

ဟု . . . မီးဖိုထဲကနေ ကြည်ညိုက လှမ်းအော်လိုက်မှပဲ နှစ်ယောက်သား မီးဖိုခန်းထဲ ရောက်လာကြသည်။ မီးဖိုခန်းထဲမှာ ကြည်ညိုက Hotpot အိုးတည်ဖို့ အသားပြုတ်ရည်ပင် အဆင် သင့်တည်ပြီးနေပြီ။ အသားလုံး၊ ပုစွန်လုံး၊ ငါးဖယ်လုံး၊ ကြားပုစွန်ကလေးတွေ . . . ပြီးတော့ ဝက်လျှာ၊ ဝက်နှလုံး၊ ပဲညွန့်၊ မုန့်ညင်း၊ ပဲကြာဆံ၊ ငုံးဥ . . . စသဖြင့် အဆာပလာ အစုံအလင်ကို လင်ပန်းတစ်ခုထဲမှာ လှလှပပ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းထားလျက်ရှိသည်။

“ ကြည့်စမ်း . . . ကြည်ညိုက ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး တော်လိုက်တာ၊ နေစမ်းပါဦး . . . နင်တို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ပြီးရင် ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို

ချက်ပြုတ်ကျွေးရမှာလဲ မိုးစက် ”

“ အို . . . သူ ချက်ပြုတ်ကျွေးမှာပေါ့၊ အညိုက အချက်အပြုတ် သိပ်တော်တာ၊ အကုန် ချက်တတ်တယ်၊ နင် ဘာစားချင်သလဲ . . . သူ့ကိုသာ Menu လေးပြောလိုက်၊ သူ ချက်ကျွေးပါ လိမ့်မယ်၊ Hotel က လက်ရာတွေအတိုင်းတောင် ချက်တတ်သေးတယ်၊ ပြီးတော့ . . . ဟင်းပွဲကို လှတပတဖြစ်အောင် decorate လုပ်တာကအစ သူက သိပ်အနုပညာမြောက်တာ ”

ဟု . . . မိုးစက်က ကြွားဝင့်ဝင့် မျက်နှာပေးကလေးနှင့်ပြောလျှင် ကြည်ညိုက တပြုံး ပြုံးနှင့် ...

“ အေးပါ . . . အဲဒီ လိုပဲ မြှောက်မြှောက်ပြီး ခိုင်းစားနေကျပါ ”

မိုးစက်ကို ချစ်စနိုးဖြင့်ကြည့်လျက် ပြန်ပြောလေသည်။ ခေါင်ပွင့်က ချစ်သူနှစ်ယောက်ရဲ့ ကြည်နူးချိုမြိန်ဖွယ် အမူအရာကလေးတွေကို သတိလက်လွတ် ငေးခနဲ စိုက်ကြည့်မိသွား လေသည်။

အဲဒီ နောက်တော့ Hotpot အတူစားရင်း စကားတွေ တောင်စဉ်ရေမရ ပြောဖြစ်လိုက်ကြ သည်။ ညနေစောင်းသည်အထိပင်။ လူစုခွဲကြတော့ ကြည်ညိုက ခေါင်ပွင့်ကို အင်းယားလမ်းရှိ ခေါင်ပွင့်ရဲ့အိမ်ကို အရင်လိုက်ပို့ပေးပြီးမှ မိုးစက်ကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးသည်။ လမ်းမှာ မိုးစက်က ခေါင်ပွင့်အကြောင်းချည်းသာ မိုးစက်ပြောသမျှကို အေးအေးဆေးဆေးသာ နားထောင်နေရင်း တစ် ခါတစ်ရံမှာ သူ့ကို စူးခနဲစိုက်ကြည့်တတ်သော ခေါင်ပွင့်ရဲ့ ထူးဆန်းသော အကြည့်တချို့ကို စူးရဲလှ ချည်လား . . . ဟုပင် မှတ်ချက်မပေးခဲ့မိပါ။ မိန်းကလေးဆိုသည်မှာ အမျိုးမျိုးပဲ ရှိသည်မဟုတ်လား။ တချို့ မိန်းကလေးတွေက အကြည့်ကိုက စူးရဲပွင့်လင်းလွန်းတတ်ကြသည်လေ။ ကြည်ညိုဘက်က ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ အမြင်နှင့် ပြောရလျှင်တော့ ခေါင်ပွင့်ဆိုသော မိန်းကလေးဟာ တော် လည်းတော် . . . ထက်လည်း ထက်မြက်သလို၊ စိတ်ထင်တိုင်းလည်း ဆတ်ဆတ်ကြမည့် တဖွတ် ထိုး

တဇောက်ကန်း ထင်ရာစိုင်းတတ်မည့်မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို့ မြင်လေသည်။

အမြဲတမ်း စိတ်မြန်လက်မြန် ရှိတတ်လွန်းလှသော ခေါင်ပွင့်ရဲ့ စရိုက်အတိုင်း သူမ ပြန် ရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပင် သူမ စိတ်ကူးထားသည့်အတိုင်း Computer Center တစ်ခုဖွင့်ဖို့ မြို့ထဲ ဘက်မှာ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း ရှာဖွေကြပါသည်။ အပေါ်ထပ် အောက်ထပ် နှစ်ထပ်တွဲ အခန်းကျယ် တစ်ခုရပြီး နှစ်ချပ်ဖြင့် ငှားရမ်းဖို့ စာချုပ် ချုပ်လိုက်သည်များ အလွန်ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက် မြန်ဆန်လှလေ သည်။ ခေါင်ပွင့်ဟာ ချမ်းသာသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်မို့ သူမ လုပ်ချင်တာမှန်သမျှကို အချိန် တိုတိုအတွင်းမှာ လိုတရစွာ လုပ်နိုင်စွမ်းရှိတာကိုတော့ အံ့ဩစရာ မရှိပါ။ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက် သော လုပ်ငန်းလိုင်စင်လျှောက်သောကိစ္စ . . . Computer တွေ ဝယ်သောကိစ္စ . . . သူမရဲ့ Couputer Center ကို Future Perfect Computer Center ဆိုသော နာမည်ရွေးချယ်တာက အစ . . . ဂျာနယ်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ သတင်းစာတွေထဲမှာ ကြော်ငြာထည့်သောကိစ္စအလယ် . . . လက်ကမ်းကြော်ငြာတွေ ဝေသောကိစ္စအဆုံး . . . အစအဆုံး အားလုံးကို ကြည်ညိုကပဲ တာဝန် ယူဦးဆောင်ပြီး ကူညီစီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးရပါသည်။

ပိုက်ဆံတတ်နိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် အရာရာကို ငွေနှင့်ခင်းပြီး လျှောက်လှမ်းသွားရသဖြင့် Future Perfect ဆိုသော Computer သင်တန်းတစ်ခုက အချိန်ကာလတိုတိုကလေးအတွင်းမှာ အကောင်အထည် ပေါ်လာရပါသည်။ သင်တန်းအတွက် လိုအပ်သော ဆရာတွေကတော့ အခု လောလောဆယ်မှာ ခေါင်ပွင့်၊ ကြည်ညိုနှင့် မိုးစက်တို့ သုံးယောက်သာ တာဝန်ယူထားရပြီး . . . သင်တန်းသား လက်ခံဖို့၊ ဖုန်းလက်ခံဖြေကြားဖို့ Receptionist မိန်းကလေးတစ်ယောက် ငှားထား လိုက်သည်။ မကြာခင်မှာ ခေါင်ပွင့်ရဲ့ Computer Center ဖွင့်ပွဲ ကျင်းပဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်လာခဲ့ သည်။ ထို Computer Center

ဖွင့်ဖို့အတွက် လိုအပ်သမျှ ကိစ္စအဝဝတွေ လိုက်ကူညီရင်း ခေါင်ပွင့် နှင့် ကြည်ညိုသည် နေ့တိုင်းလိုလိုပင် မတွေ့ဖြစ်သောနေ့ရယ်လို့မရှိ။ တစ်ခါတစ်ခါ မိုးစက်က လိုက်ကူညီပေးတတ်သော်လည်း များသောအားဖြင့်တော့ ခေါင်ပွင့်နှင့်ကြည်ညိုသာ ချိန်းပြီး သွား ဖြစ်ကြလေသည်။ အတူတကွ အချိန်ကြာကြာ တရင်းတနှီး တွေ့ဆုံဖန်များလာတော့ ခေါင်ပွင့်၏ စရိုက်နှင့် အထာတို့ကို ကြည်ညိုက ခဏကလေးအတွင်းမှာ ကောင်းစွာပင် သိမြင်အလွတ်ရခဲ့ပြီ။ စိတ်မြန်တာ . . . ဆုံးဖြတ်ချက်မြန်တာ . . . ကိုယ်လိုချင်တာရှိရင် တခြားတစ်ဖက်ကို ဘာမှမတွေး တော့ဘဲ မရ,ရအောင် ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ဇွတ်ရအောင်ယူတတ်တာ . . . ဇွတ်တရွတ်နိုင်တာ . . . အရာရာမှာ သူမကသာ လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်လိုတာ . . . သူမကိုယ်သူမ ယုံကြည်စိတ်ချသေချာမှု ရှိလွန်းတာတွေကို ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူနှင့် အယူအဆချင်း မတူလျှင်ပင် ခေါင်ပွင့်ဆီမှာ အားနာမှုရယ်လို့ မရှိတတ်ဘဲ သူမ နိုင်အောင် ဇွတ်မရမက ငြင်းတတ်သူလည်း ဖြစ်ပြန်သေးသည်။ ပြီးတော့ ဆိုးသည်က အလိုက်မသိတတ်ခြင်းပင်။ သူတစ်ပါး အားပျံ့မလား . . . အလုပ်ရှုပ်နေ မလားဆိုသော ငဲ့ညှာသိတတ်သောအတွေးမျိုး ဘယ်တော့မှ တွေးတတ်ပုံမရဘဲ သူမ အလိုရှိတိုင်း သူ့ရဲ့ Mobile ဆီသို့ လှမ်းခေါ်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ သူ့ Company အတွက်လည်း အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ မအားလပ်နိုင်။ တစ်ခါတစ်ရံ စည်းဝေးခန်းထဲ ရောက်ချင်ရောက်နေတတ် သည်မို့ ဖုန်းပိတ်ထားပြန်လျှင်လည်း သူမက မကြိုက်။

“ ဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းပိတ်ထားရတာ လဲ ကြည်ညို၊ ကျွန်မ အရေးကြီးတဲ့အခါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အသံမမြည်စေချင်ရင်လည်း silent လုပ်ထားပြီး vibrate ကလေးဖြစ်ဖြစ် လုပ်ထားပေါ့၊ ဖုန်းကို လုံးဝကြီး ပိတ်မထားပါနဲ့ ”

ဟု ချို့ချို့ကလေးနှင့် အမိန့်ပေးခဲ့စဉ်က သူ မယုံနိုင်လောက်အောင်

အံ့ဩသွားရသေးသည်။ သူမက ဘယ်လိုမိန်းမစားမျိုးပါလိမ့်။ ကိုယ့်ချစ်သူ အရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်သော မိုးစက်ကပင် သူ့ကို ဘာလုပ်၊ ဘာမလုပ်နဲ့ဆိုတာမျိုး ဘယ်တုန်းကမှ အမိန့်ပေးတတ်လေ့မရှိခဲ့။ ပြီးတော့ နေရာတကာ အလိုက်သိတတ်ကာ ရုံးချိန်အတွင်းမှာဆို သူ့ဆီ ဘယ်လောက်ပဲ အရေးကြီးကြီး ဖုန်းဆက်ခေါ်လေ့ မရှိဘဲ message ကလေးသာ ပို့ထားလေ့ရှိတတ်သော ချစ်သူမျိုးဖြစ်သည်။ အခုလို ခေါင်ပွင့်၏ နေရာတကာ လွမ်းမိုးခြယ်လှယ်ချင်လွန်းသော စရိုက်မျိုးကို သူ လုံးဝ မနှစ်သက်လှသော်လည်း မိုးစက်၏ မျက်နှာနှင့် သည်းခံပေးပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကူညီစီစဉ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ခေါင်ပွင့်က အားမနာတတ်သလောက် ရက်ရောလွန်းသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နိုင်သေးသည်။ ညဆိုလျှင် Restaurant တစ်ခုခုမှာ ညစာစားဖို့ မိုးစက်ကိုပါ အမြဲတမ်း ဖုန်းဆက်ချိန်းတတ်သည်။ ဘယ်လိုမှ ငြင်း၍ လည်း မရတတ်။ သူမက အေးအေးဆေးဆေး စားရင်းသောက်ရင်း စကားပြောရသော အလေ့အထကို ခုံမင်နှစ်သက်သူ ဖြစ်သည်။

Future Perfect Computer Center ဖွင့်ပွဲနေ့က ဖွင့်ပွဲအပြီးမှာ ခေါင်ပွင့်က သူ့လက်ထဲကို ပါကင်ထုပ်ကလေး တစ်ထုပ်ကို မိုးစက်ရှေ့ကမှာပဲ လှမ်းပေးပါသည်။ ငွေရောင်ပါကင်ပေပါ လှလှ ကလေးနှင့် ထုပ်ပိုးထားပြီး ငွေရောင်ဖဲကြိုး လှလှကလေးနှင့် စည်းနှောင်ထားသော ဘူးကလေးကို သူ မယူချင် ယူချင်နှင့် လှမ်းယူလိုက်ရရင်း . . .

“ ဘာဖြစ်လို့ လက်ဆောင်ပေးရတာ လဲ ခေါင်ပွင့်ရယ် ကိုယ့်အတွက် လက်ဆောင် မလိုပါ ဘူး၊ စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးခဲ့တာပါ၊ ခေါင်ပွင့်ဆီက ဘာလက်ဆောင်မှ ပြန်မလိုချင်ဘူး ”

“ လက်ဆောင်ဆိုတာ ကိုယ်တန်ဖိုးထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အဓိပ္ပာယ်၊ သူ့ တန်ဖိုးကို သိနားလည်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်၊ ပြီးတော့ . . . ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုကို သက်သေ ပြတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လေ ကြည်ညိုရဲ့၊

လက်ဆောင်ပေးရင် ယဉ်ကျေးမှုအရ ဘယ်တော့မှ မငြင်းရဘူး သိလား ”

မိုးစက်က ကြားကနေ ဝင်၍ ...

“ အံမယ် ... မိန်းမ ... အဲဒါတော့ နင် သက်သက် မျက်နှာလိုက်တာပဲ။
အညို့ကိုကျ တော့ လက်ဆောင်ပေးပြီး ငါ့အတွက်ကျတော့ရော ”

ဟု ရယ်ရယ်မောမော ရွတ်နောက်နောက်ကလေး ဝင်ပြောလိုက်တော့
ခေါင်ပွင့်က မိုးစက် ကို မျက်စောင်းချီလျက် ...

“ ဘယ်မေ့ပါ့မလဲ မိုးစက်ရယ်၊ နင်တို့နှစ်ယောက်စလုံးက ငါ
တနဖိုးထားရတဲ့ ငါ့ရဲ့ချစ်သူ တွေပဲဥစ္စာ၊ ရော့ ... နင့်အတွက်က ဒီမှာ ”

ဟု ဆိုကာ ပါကင်တုပ်ကလေးတစ်ထုပ် လှမ်းပေးပါသည်။

“ အညို့ ... ဖွင့်ကြည့်လိုက်လေ ”

မိုးစက်က သူမအတွက်ရသော လက်ဆောင်ထုပ်ကလေးကို ချက်ချင်းပဲ
ဖွင့်ဖောက်နေ သလို ကြည်ညိုကိုပါ လှမ်းပြောလိုက်တာမို့ ကြည်ညိုကလည်း
ပါကင်ထုပ်ကလေးကို စိတ်မဝင် စားလှသော်လည်း မိုးစက်အလိုကျ
ဖြည်ကြည့်လိုက်ရသည်။

“ ဟယ် ... ကြည့်စမ်း ... လှလိုက်တာ ခေါင်ပွင့်ရယ်၊
အရမ်းဈေးကြီးမှာပဲနော် ”

ကတ္တီပါဘူးကလေးထဲမှာ မီးခိုးရောင်လဲ့နေသော ပုလဲအစစ်
လည်ဆွဲကလေးကို တွေ့ လိုက်ရသောအခါ မိုးစက်က မျက်ဝန်းကလေးတွေ
ရွန်းရွန်းလဲ့ဖြာလျက် တအံ့တဩ ပြောလိုက် သည်။

“ ဟာ ... မဖြစ်ဘူးခေါင်ပွင့်၊ ကိုယ်မယူနိုင်ဘူး၊
ခေါင်ပွင့်ရဲ့လက်ဆောင်က တန်ဖိုးသိပ် ကြီးလွန်းနေတယ် ”

ကြည်ညိုထံမှ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းသံထွက်လာသောအခါ မိုးစက်က

ကြည်ညိုဆီ လှမ်း ကြည့်လိုက်တော့ ကြည်ညိုရဲ့ ဘူးကလေးထဲမှာ Rolex နာရီတစ်လုံး။

“ ဘာဖြစ်လို့ မယူရမှာလဲ ကြည်ညိုရဲ့၊ ဒါ ကြည်ညို ကျွန်မအတွက် လုပ်ပေးခဲ့တာတွေ ကြောင့် ပြန်ပေးတဲ့ လက်ဆောင်မဟုတ်ဟူးနော်၊ ကျွန်မက ကြည်ညိုကို ဘာနဲ့မှ တန်ဖိုးမဖြတ်ဘူး၊ ကိုယ်တန်ဖိုးတားရတဲ့ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို အမှတ်တရလက်ဆောင်ကလေးပေးမိ တာ ပေးခွင့်မရှိတော့ဘူးလား၊ တန်ဖိုးကြီးတယ် သေးတယ်ဆိုတာကို မကြည့်ပါနဲ့၊ အသုံးဝင်မှုကိုပဲ ကြည့်၊ ကြည်ညိုလက်မှာ ဒီနာရီကလေးက အသုံးဝင် အရေးပါနေမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ ကျေနပ်ပြီ၊ ဒါပဲ . . . မယူလို့တော့ မရဘူး၊ ယူကို ယူရမယ်၊ ဒါ . . . ကျွန်မရဲ့အမိန့်ပဲ၊ မယူလို့ကတော့ သေ ခန်းပြတ်ပဲ၊ မိုးစက် . . . ရှင့်လူကို ကြည့်လည်းပြောဦး၊ ဘယ်လိုမှန်းလည်း မသိဘူး ”

ခေါင်ပွင့်က ဇွတ်တရွတ်ပင် ပြောနေရင်း မိုးစက်ကိုပါ စစ်ကူလှမ်းတောင်းလိုက်သည်။ မိုးစက်က ခေါင်ပွင့်အကြောင်းကို သိထားသူမို့ ဘယ်လိုမှ ငြင်းလို့မရနိုင်မှန်း သိစွာနှင့် . . .

“ ကဲပါ အညိုရယ် . . . ယူထားလိုက်ပါ၊ သူက ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါဆို ဒါပဲ၊ အဲဒီ မိန်းမက သူဌေးမ၊ ချမ်းသာပြီးသား၊ အမွေတွေရထားတာ ဆယ်သက်တောင် စားလို့မကုန်နိုင်ဘူး ”

ဟု . . . ဝင်၍ ရယ်ပွဲဖွဲ့လိုက်ရင်း အညိုကို ယူအောင် တိုက်တွန်းလိုက်ရသည်။

“ ဟဲ့ . . . အမွေဆိုလို့ ပြောရဦးမယ် မိုးစက်ရေ၊ ဖေဖေနဲ့မေမေ ငါ့အတွက်ပေးခဲ့တဲ့အမွေ ထဲမှာ မှော်ဘီဘက်က ခြံတစ်ခြံရှိသေးတယ် . . . သိလား၊ ဧကတော်တော်များတယ်၊ အိမ်ကတော့ တစ်ထပ်အိမ် ဘန်ဂလိုကလေးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အနောက်ဘက်မှာ ရေကန်အကျယ်ကြီးတစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီ ရေကန်ထဲမှာ

လှေလှော်လို့ရတယ် . . . သိလား၊ ရေက နက်လည်း နက်တယ် . . . ကြည် လည်း ကြည်တယ်၊ ငါ အခုမှ သတိရတယ်၊ တစ်ရက်လောက် ငါတို့သုံးယောက် မှော်ဘီခြံထဲ picnic ထွက်ရအောင်နော်၊ ငါ လှေကလေးတစ်စင်း ဝယ်ထားတယ်၊ လသာတဲ့ညတွေဆိုရင် လရောင်အောက်မှာ လှေလှော်ရတဲ့ အရသာဟာ ဘာနဲ့မှမတူဘူး . . . သိလား ”

ဟု . . . ခေါင်ပွင့်က သတိတရနှင့် တက်တက်ကြွကြွကလေး ပြောနေပြန်သည်။

“ ငါမှ ရေမကူးတတ်တာ ခေါင်ပွင့်ရဲ့၊ မတော်တဆ နင့်လှေက မှောက်သွားရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ ”

မိုးစက်က ပူပန်စွာပြောလျှင် ခေါင်ပွင့်က တဟားဟား ရယ်ရင်း . . .

“ ငါဆယ်မှာပေါ့ မိုးစက်ရဲ့ ”

ဟု အရယ်အမောမပျက် ပြန်ပြောလေသည်။ ကြည်ညိုကတော့ အတိုင်အဖောက် သိပ်ညီ နေကြသော မိန်းကလေး နှစ်ယောက်ကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်သာ ငေးမောရင်း သူ့ဘဝမှာ သူမလိုချင် သော အရာတစ်ခုကို ချစ်သူရဲ့မျက်နှာနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် လက်ခံရယူလိုက်ရလေ သည်။

